

EXPUNERE DE MOTIVE

În contextul angajamentelor asumate de România în procesul de aderare la Uniunea Europeană, până la data aderării România trebuie să notifice Comisiei Europene transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei Consiliului 76/308/CEE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri, cu modificările ulterioare, și a Directivei Comisiei 2002/94/CE de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispoziții din Directiva Consiliului 76/308/CEE.

Totodată, în contextul aderării României la Uniunea Europeană este necesară adoptarea unor măsuri legislative în scopul creșterii capacității administrative a autorității fiscale din România, precum și pentru armonizarea legislației naționale cu practicile administrative ale statelor membre.

Cele două Directive cuprind prevederi referitoare la recuperarea într-un stat membru a creanțelor stabilite prin titluri de creanță emise de autoritățile din alt stat membru, instituind astfel măsuri de asistență reciprocă în acest domeniu.

Având în vedere ca în legislația română prevederile referitoare la recuperarea creanțelor statului sunt cuprinse în Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impune ca cele două Directive să fie transpuse de România în cadrul Codului de procedură fiscală, pentru a asigura unitatea reglementării în materie de recuperare a creanțelor.

Deoarece actul normativ prin care se realizează transpunerea celor două Directive trebuie adoptat, publicat în Monitorul Oficial al României și notificat Comisiei Europene până la data aderării, soluția legislativă este adoptarea unei ordonanțe a Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, urgența fiind justificată de termenul foarte scurt în care trebuie realizată transpunerea Directivelor arătate.

Prin prezentul act normativ se completează Titlului VIII – „Colectarea creanțelor fiscale” din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Capitolul XIII, denumit „Aspecte internaționale”. Acest capitol reglementează asistența reciprocă în domeniul colectării, prin transpunerea prevederilor Directivei Consiliului 76/308/CEE și a Directivei Comisiei 2002/94/CE. Asistența reciprocă în domeniul colectării se referă atât la schimbul de informații și notificarea actelor administrative procedurale în baza cărora se va face recuperarea, cât și la recuperarea propriu-zisă a creanțelor stabilite.

Astfel, prin prezentul act normativ s-a prevăzut procedura prin care autoritățile competente din România pot solicita asistență din partea altor state membre pentru recuperarea anumitor creanțe la bugetul de stat, urmând ca statele membre cărora li se solicită asistență să realizeze recuperarea acestor creanțe potrivit legislației naționale, așa cum ar proceda în cazul propriilor creanțe.

De asemenea, pentru realizarea reciprocității, se reglementează și condițiile în care autoritățile competente din România acordă asistență altor state membre pentru recuperarea acelorași tipuri de creanțe.

Potrivit Directivei Consiliului 76/308/CEE, creanțele care fac obiectul asistenței reciproce sunt:

- restituțiile, intervențiile și alte măsuri care fac parte din sistemul de finanțare integrală sau parțială al Fondului European de Garantare a Agriculturii (FEGA) și a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), inclusiv sumelor datorate în cadrul acestor acțiuni;

- contribuțiile, cotizațiile și alte drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor din sectorul zahărului;

- drepturile de import și drepturile de export;

- taxa pe valoarea adăugată;

- accizele pentru tutunul prelucrat, alcool și băuturi alcoolice, uleiuri minerale;

- impozitele pe venit și pe capital, astfel cum sunt definite de art.3 din Directiva Consiliului 76/308/CEE;

- taxele pe primele de asigurare, astfel cum sunt definite de art.3 din Directiva Consiliului 76/308/CEE, inclusiv taxelor de natură identică sau similară care completează sau înlocuiesc taxele pe primele de asigurare;

- dobânzile, majorările de întârziere, penalitățile și amenzile administrative și cheltuielile privind creanțele susmenționate.

Având în vedere tipurile de creanțe la care se refera Directiva Consiliului 76/308/EEC/1976, autoritățile competente din România să solicite și să acorde asistență în materia recuperării sunt Agenția Națională de Administrare Fiscală, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Autoritatea Națională a Vămirilor și respectiv autoritățile administrației publice locale, care potrivit legislației române realizează executarea silită a acestor creanțe.

Totodată, prezentul act normativ conține și alte modificări și completări ale Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca măsuri legislative de armonizare cu practicile administrative ale statelor membre.

În acest sens, pentru a asigura posibilitatea aplicării prevederilor legale privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate și a acordului de preț în avans, ca specii de acte administrative fiscale, și pentru a se asigura unui mediu favorabil investitorilor prin sporirea predictibilității tratamentului fiscal aplicabil acestora, s-au precizat efectele juridice ale acestora atât în ceea ce privește contribuabilul, cât și cu privire la activitatea organelor fiscale.

În contextul aderării, pentru a se asigura schimbul de informații referitor la administrarea TVA-ului comunitar și în cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii sau activități liberale, s-a stabilit ca acestea să fie identificate printr-un cod de identificare fiscală atribuit de organele fiscale.

Totodată s-a clarificat și competența de administrare în cazul acestor categorii de persoane, în scopul eliminării elementelor birocratice în administrarea impozitelor datorate de aceste persoane. Astfel, toate obligațiile fiscale urmează a fi îndeplinite față de un singur organ fiscal, față de vechea reglementare în care interveneau două organe fiscale competente pentru același contribuabil și același impozit.

În vederea eficientizării administrării impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, pentru a evita efectuarea cheltuielilor de administrare a unor contribuabili cu contribuție bugetară nesemnificativă, se propune modificarea termenelor de depunere a declarațiilor privind impozitele și contribuțiile aferente veniturilor din salarii, reținute la sursă, și implicit a termenelor de plată, pentru microîntreprinderi, pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente, precum și pentru asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, cu excepția instituțiilor publice.

În acest sens se propune a se reglementa, prin excepție de la dispozițiile legale în vigoare privind declararea și plata, ca microîntreprinderile, astfel cum sunt definite de Legea nr.346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, și persoanele fizice care desfășoară activități independente să depună declarațiile fiscale și să efectueze plățile trimestrial, iar asociațiile, fundațiile sau alte entități fără scop patrimonial, cu excepția instituțiilor publice, anual.

În scopul aplicării unitare a prevederilor procedural-fiscale, au fost aduse clarificări unor dispoziții, astfel:

- s-a prevăzut expres posibilitatea valorificării bunurilor perisabile sechestrate asiguratoriu, de către debitor cu acordul organului de executare;
- constituirea ca venit la bugetul de stat, sau bugetele locale, după caz, a taxei de participare la licitație care nu restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație;
- precizarea destinației diferenței de preț datorate de adjudecatarul care nu a plătit prețul, în sensul că aceasta va stinge creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu în baza căruia a fost începută procedura de executare silită, în scopul protejării intereselor contribuabilului ale cărui bunuri sunt vândute prin licitație;

Având în vedere faptul că, potrivit legii, unele creanțe ce constituie venituri ale bugetului de stat sunt administrate pe de o parte de organele fiscale, iar pe de altă parte de organele vamale (drepturi vamale: TVA și accize în vamă, taxe vamale, etc.), pentru administrarea corectă a instituției compensării și stingerii prin plată, se impune reglementarea unei proceduri specifice, prin ordin al ministrului finanțelor publice, dar cu respectarea principiilor generale aplicabile acestor instituții.

Totodată, pentru corelarea modificărilor aduse Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impune abrogarea unor dispoziții devenite caduce ca urmare a modificărilor aduse, astfel:

- art.118 alin.(4) privind regula de calcul a majorărilor de întârziere în cazul procedurii insolvenței, având în vedere dispozițiile similare din Legea insolvenței;

- art.130 lit.d) privind întreruperea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, având în vedere noul conținut al instituției insolvabilității în procedura fiscală (art.172);

- art.261 alin.(3) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, pentru restabilirea situației anterioare reglementată la art.109 alin.(6) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care se stabilește un termen de plată unitar pentru toate contribuțiile sociale;

- art.9 alin.(2) și art.12 alin.(2) din Legea nr.359/2004, având în vedere faptul că începând cu data de 1 ianuarie 2007 înregistrarea plătitorilor de TVA, inclusiv atributul de identificare a acestora urmează a fi armonizată cu normele comunitare, aceste reguli fiind cuprinse în mod corespunzător în Codul fiscal; în același scop se propune și abrogarea art.70 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, având în vedere faptul că în practica organelor fiscale apar frecvent situații în care, contribuabilul sau plătitorul nu își poate îndeplini obligațiile fiscale ca urmare a unui eveniment imprevizibil și mai presus de voința sa, cum ar fi inundații, catastrofe, cataclisme, incendii, s-a prevăzut exonerarea de răspundere fiscală a respectivului contribuabil, care nu va fi sancționat pentru neîndeplinirea obligațiilor în situații mai presus de voința sa (caz de forță majoră).

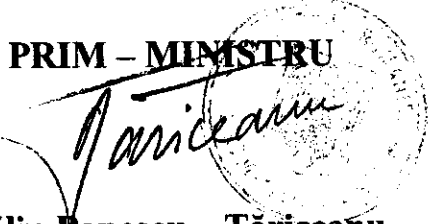
Alte modificări ale prevederilor Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizează:

- evaluarea bunurilor supuse executării silită, în scopul valorificării acestora, să fie efectuată de organul de executare și prin evaluatori proprii, nu numai prin evaluatorii independenți;

- organizarea evidenței separate a contribuabililor insolvabili numai pentru contribuabilii care nu mai au bunuri sau venituri urmăribile, stabilindu-se totodată și o procedură de lucru mai eficientă în aceste cazuri.

Trebuie menționat faptul că potrivit Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, proiectul a fost supus dezbaterii publice, fiind publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, în temeiul art.1 pct.I poz.1 din Legea nr.288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

PRIM – MINISTRU

Călin Popescu – Tăriceanu